

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 774

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 octombrie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor pentru aprobarea Normelor cu privire la conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea bulionului și a pastei de tomate.....	
Decizia nr. 253 din 24 septembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice.....	1-3		9-13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
256. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea Normei sanitare veterinare cu privire la măsurile minime pentru controlul unor boli ale moluștelor bivalve.....	3-7	361. — Decizie privind concentrarea economică realizată de către consorțiul format din societățile comerciale „Marco Acquisitions“ Ltd. Anglia, „Conef“ — S.A. București și „Marco International“ Inc. S.U.A. prin dobândirea controlului în comun la Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina.....	13-15
320. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile detaliate de implementare a sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor, referitoare la înregistrarea exploatațiilor, crotalii auriculare, registrele de exploatație și pașapoartele bovinelor.....	7-9	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
362/670/107. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și		39. — Circulară privind rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii constituite în lei începând cu perioada de aplicare 24 septembrie—23 octombrie 2002.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 253

din 24 septembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător

Ioan Vida — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Alba Iulia în Dosarul nr. 4.604/2001.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, apreciind că în cauză nu este vorba de o problemă de constituționalitate, ci de una de aplicare și interpretare a legii în timp, a cărei rezolvare revine instanței de judecată, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 ianuarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 4.604/2001, **Judecătoria Alba Iulia, din oficiu, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice.** Excepția a fost ridicată într-o cauză civilă privind plângerea formulată de Morcan Roman împotriva unui proces-verbal de constatare a contravenției silvice emis de Direcția silvică Alba.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), corelate și interpretate, potrivit art. 20 din Constituție, în raport cu art. 26 din Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice. În acest sens se arată că se creează o vădită discriminare a persoanelor ce săvârșesc contravențiile prevăzute de art. 1 din Legea nr. 31/2000, față de cele care săvârșesc contravențiile prevăzute de art. 2—5 din aceeași lege. De asemenea, se consideră că se aduce atingere prevederilor constituționale ale art. 21 care consacră accesul liber la justiție, precum și celor ale art. 24 privind dreptul la apărare, în măsura în care prin textul de lege criticat „se creează o diferență de tratament juridic prin împiedicarea unei categorii de persoane, respectiv cele care săvârșesc contravențiile prevăzute la art. 1 din Legea nr. 31/2000, de a uza de aceleași instrumente juridice ca și cele care săvârșesc contravențiile prevăzute de art. 2—5 din aceeași lege”. Se apreciază că „diferența între aceste persoane trebuie făcută la pedeapsa aplicată și nicicum la mijloacele conferite de legiuitor pentru apărare”. În final se arată că „este de neconceput ca un proces-verbal încheiat cu nerespectarea condițiilor de formă prevăzute de art. 17 din Legea nr. 32/1968 să poată fi declarat nul absolut, în urma controlului judecătoresc, în măsura în care se referă la contravenții mai ușoare (art. 2—5 din Legea nr. 31/2000), dar să rămână valabil dacă prin el se consacră contravenții mai grave (art. 1 din Legea nr. 31/2000)”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece, „reglementând diferite categorii de contravenții silvice, este firesc ca legea să prevadă un regim juridic diferit”. De asemenea, se apreciază că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale ale art. 21 și nici celor ale art. 24, deoarece nu prevede nici o interdicție în acest sens. Se mai arată că Legea nr. 31/2000 este o lege cu caracter special, care are ca obiect de reglementare stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, materie derogatorie de la regimul general al contravențiilor. În aceste condiții legiuitorul este cel care stabilește și limitele derogării.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate și nici celor ale art. 26 din Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 19 din Legea nr. 31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 6 aprilie 2000, dispoziții care prevăd: „*Contravențiilor prevăzute la art. 2—5 le sunt aplicabile și prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.*”

Instanța de judecată susține că acest text de lege încalcă următoarele prevederi constituționale:

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”;

— Art. 21: „*(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*”

(2) Nici o lege nu poate îngradi exercitarea acestui drept.”;

— Art. 24: „*(1) Dreptul la apărare este garantat.*”

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”

De asemenea, se apreciază că sunt înfrânte și prevederile art. 26 din Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice, potrivit cărora „*Toate persoanele sunt egale în fața legii și au, fără discriminare, dreptul la o ocrotire egală din partea legii. [...].*”

Analizând excepția, Curtea reține că Legea nr. 32/1968, la care face trimitere art. 19 din Legea nr. 31/2000, a fost abrogată potrivit dispozițiilor art. 51 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001), ordonanță aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002). De asemenea, Curtea constată că, potrivit art. 48 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, „*Ori de câte ori într-o lege specială sau alt act normativ anterior se face trimitere la Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, trimiterea se va socoti făcută la dispozițiile corespunzătoare din prezenta ordonanță.*”

Examinând excepția, Curtea constată că art. 19 din Legea nr. 31/2000 nu contravine prevederilor constituționale invocate. Astfel, Curtea reține că textul de lege criticat, reglementând categoriile de contravenții silvice prevăzute la art. 2—5 din lege, altele decât contravențiile prevăzute la art. 1, este firesc să stabilească un regim juridic diferit. Aceasta nu înseamnă însă că prin articolul de lege criticat se instituie privilegii sau discriminări ori că se îngradește dreptul părților de a fi asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu, în tot cursul procesului. Curtea nu poate reține nici critica referitoare la încălcarea accesului liber la justiție, deoarece, în temeiul art. 14 din Legea nr. 31/2000, împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii contravenientul poate face plângere în termen de 15 zile de la data comunicării, plângere a cărei soluționare aparține judecătorei competente.

Curtea reține că, în realitate, instanța de judecată ridică aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii, nu de constituționalitatea acesteia.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6) și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Alba Iulia în Dosarul nr. 4.604/2001.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 septembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E A L E A D M I N I S T R A Ț I E I P U B L I C E C E N T R A L E

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

O R D I N

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare cu privire la măsurile minime pentru controlul unor boli ale moluștelor bivalve

În temeiul prevederilor art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 362/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. 156.221 din 6 iunie 2002, întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară cu privire la măsurile minime pentru controlul unor boli ale moluștelor bivalve, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de aducere la îndeplinire a prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 15 zile de la data publicării lui.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 19 iunie 2002.
Nr. 256.

ANEXĂ

N O R M Ă S A N I T A R Ă V E T E R I N A R Ă cu privire la măsurile minime pentru controlul unor boli ale moluștelor bivalve

Art. 1. — Prezenta normă sanitară veterinară stabilește măsuri minime pentru controlul unor boli care afectează moluștele bivalve.

Art. 2. — (1) În sensul prezentei norme sanitare veterinare, când este necesar, trebuie să se aplice definițiile stabilite în art. 2 din Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate a animalelor, care reglementează punerea pe piață a animalelor și a produselor de acvacultură, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 494/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 21 martie 2002, și în art. 2 din Norma sanitară veterinară privind condițiile sanitare veterinare pentru producerea și comercializarea moluștelor bivalve vii, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 243/2002.

(2) Prin *mortalitate anormală constatată* se înțelege mortalitatea bruscă care afectează aproximativ 15% din efective și care apare într-o perioadă scurtă între două inspecții, confirmată în maximum 15 zile. În eclozionator mortalitatea este considerată anormală când fermierul nu poate obține larve într-o perioadă care include produși succesivi de la diferite generații. În maternitate mortalitatea este considerată anormală când apare într-o perioadă scurtă la un număr de tuburi.

Art. 3. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că toate fermele care cresc moluște bivalve îndeplinesc următoarele condiții:

1. sunt înregistrate de serviciul veterinar oficial; această înregistrare trebuie actualizată periodic;

2. înregistrează și păstrează următoarele date:

a) intrările în fermă ale moluștelor bivalve vii, care conțin toate informațiile referitoare la livrarea lor, numărul sau greutatea acestora, mărimea și originea lor;

b) expedierile din fermă, în vederea reimersiei, ale moluștelor bivalve, care conțin toate informațiile referitoare la expedierea, numărul sau greutatea acestora, mărimea și destinația lor;

c) mortalitățile anormale constatate.

(2) Aceste registre vor fi actualizate periodic și păstrate timp de 4 ani, iar la cererea serviciului veterinar oficial vor fi puse la dispoziție acestuia pentru verificare.

Art. 4. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că un program de monitorizare și de prelevare de probe este aplicat în fermele de moluște bivalve, în zonele de creștere și de recoltare din paturi naturale, în vederea constatării unei eventuale mortalități anormale și păstrării unei evidențe privind situația sănătății efectivelor.

(2) Serviciul veterinar oficial poate aplica programul menționat la alin. (1) centrelor de purificare și bazinelor de depozitare care deversează apă în mare.

(3) Dacă pe parcursul aplicării acestui program se constată o mortalitate anormală sau dacă serviciul veterinar oficial are informații care îi dau motive să suspecteze prezența bolilor, se vor lua următoarele măsuri:

a) se va întocmi o listă a locurilor unde evoluează bolile la care se referă lista II din anexa nr. 1 la Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate a animalelor, care reglementează punerea pe piață a animalelor și a produselor de acvacultură, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 494/2001, cu condiția ca aceste boli să nu fie supuse unui program aprobat în baza normei sanitare veterinare sus-menționate;

b) se va elabora o listă a locurilor în care a fost constatată mortalitatea anormală ca rezultat în prezența bolilor la care se referă anexa nr. 4 la prezenta normă sanitară veterinară sau despre care serviciul veterinar oficial are informații care îi dau motive să suspecteze prezența bolilor;

c) se vor monitoriza evoluția și răspândirea geografică a bolilor la care se referă lit. a) și b).

(4) Regulile detaliate de implementare a măsurilor menționate în prezentul articol și regulile care urmează să fie aplicate la instituirea programului specificat la alin. (1), privind frecvența și programul monitorizării, procedurile pentru prelevarea probelor, numărul reprezentativ statistic și metodele de diagnostic, trebuie să fie adoptate în concordanță cu procedura națională stabilită de autoritatea veterinară centrală a României.

Art. 5. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că suspiciunea prezenței oricăreia dintre bolile la care se referă art. 4 și că orice rată de mortalitate anormală constatată în fermele de moluște bivalve, în zonele de creștere și de recoltare din paturi naturale, în centrele de purificare sau în bazinele de depozitare care deversează apă în mare sunt notificate cât mai repede posibil serviciului veterinar oficial de către crescătorii de crustacee sau de către orice altă persoană care a făcut asemenea constatări.

(2) În cazul la care se referă alin. (1) serviciul veterinar oficial din România trebuie să se asigure că:

a) probele sunt prelevate și trimise spre examinare într-un laborator autorizat;

b) până la obținerea rezultatului examinării la care face referire lit. a), moluștele nu părăsesc ferma afectată, zona de creștere, paturile naturale, centrele de purificare sau bazinele de depozitare care își deversează apa în mare, pentru transferul sau reimersia în altă crescătorie ori în mediul acvatic, fără autorizarea serviciului veterinar oficial.

(3) Dacă în urma examinării la care se referă alin. (2) lit. a) nu se confirmă prezența unui agent patogen, restricțiile prevăzute la alin. (2) lit. b) vor fi ridicate.

(4) Dacă în urma examinării la care se referă alin. (2) lit. a) se confirmă prezența unui agent patogen care produce mortalitatea anormală constatată sau a unui agent patogen al uneia dintre bolile la care se referă art. 4, serviciul veterinar oficial trebuie să efectueze o anchetă epizootologică pentru a determina posibilele mijloace de contaminare și pentru a investiga dacă moluștele au părăsit ferma, zona de creștere sau paturile naturale de recoltare, pentru transferul sau reimersia în altă parte, în perioada anterioară constatării mortalității anormale.

(5) Dacă ancheta epizootologică demonstrează că boala a fost introdusă în una sau mai multe ferme, în zone de creștere sau în paturi naturale de recoltare, datorită mișcării moluștelor, se vor aplica prevederile alin. (2).

(6) Prin derogare de la prevederile art. 3 alin. (1) lit. c) din Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate a animalelor, care reglementează punerea pe piață a animalelor și a produselor de acvacultură, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 494/2001, serviciul veterinar oficial poate autoriza mișcarea pe teritoriul său a moluștelor bivalve vii spre alte ferme, zone de creștere sau paturi naturale de recoltare care sunt infectate cu aceeași boală.

(7) Dacă este necesar se vor aplica în continuare măsuri corespunzătoare, conform procedurii naționale stabilite de autoritatea veterinară centrală a României.

(8) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că este informată imediat Comisia Europeană, conform procedurii naționale stabilite de autoritatea veterinară centrală a României, despre orice cazuri de mortalitate anormală constatate, care implică un agent patogen, despre măsurile luate pentru analiza și controlul situației și despre cauza mortalității.

Art. 6. — (1) Prelevarea de probe și examinarea de laborator pentru determinarea cauzei mortalității anormale a moluștelor bivalve vor fi efectuate folosindu-se metodele stabilite conform procedurii naționale elaborate de autoritatea veterinară centrală a României.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că este desemnat un laborator național de referință, cu amenajări și personal calificat care să îi permită să efectueze examinările la care se referă alin. (1).

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (2), dacă România nu are un laborator național competent în domeniu, se pot folosi serviciile unui laborator național dintr-un stat membru al Uniunii Europene, competent în domeniu.

(4) Lista laboratoarelor naționale de referință pentru bolile moluștelor bivalve din statele membre ale Uniunii Europene este prezentată în anexa nr. 3 la prezenta normă sanitară veterinară.

(5) Laboratorul național de referință al României trebuie să coopereze cu laboratorul comunitar de referință la care se referă art. 7.

Art. 7. — (1) Laboratorul comunitar de referință pentru bolile moluștelor bivalve este indicat în anexa nr. 1 la prezenta normă sanitară veterinară.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor specifice privind cheltuielile din domeniul sanitar veterinar, funcțiile și îndatoririle laboratorului la care se referă alin. (1) trebuie să fie cele stabilite în anexa nr. 2 la prezenta normă sanitară veterinară.

Art. 8. — (1) Dacă este necesar să se asigure de aplicarea uniformă a prezentei norme sanitare veterinare, experții Comisiei Europene pot efectua controale la fața locului în România. Astfel, ei pot efectua verificări randomizate, nediscriminatorii, pentru a se asigura că autoritatea veterinară centrală a României monitorizează aplicarea prevederilor prezentei norme sanitare veterinare. Comisia Europeană va informa autoritatea veterinară centrală a României despre rezultatele acestor controale.

(2) Controalele la care se referă alin. (1) trebuie efectuate în colaborare cu autoritatea veterinară centrală a României.

(3) Când se efectuează inspecții pe teritoriul României, autoritatea veterinară centrală a României trebuie să asigure experților comunitari tot sprijinul pe care aceștia îl solicită pentru a-și duce la îndeplinire sarcinile.

(4) Reguli detaliate de aplicare a prezentului articol vor fi adoptate conform procedurilor naționale stabilite de autoritatea veterinară centrală a României.

(5) Experți ai autorității veterinare centrale a României pot efectua controale la fața locului în țările terțe agreate pentru import, pentru a se asigura de aplicarea unor măsuri conforme cu prevederile prezentei norme sanitare veterinare.

(6) Autoritatea veterinară centrală a României va informa Comisia Europeană și autoritatea veterinară centrală a țării în care se efectuează controlul despre rezultatele acestor acțiuni.

(7) Controalele la care se referă alin. (5) trebuie efectuate în colaborare cu experții autorității veterinare competente a țării în care acestea se realizează.

(8) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor va asigura suportul financiar pentru experții români care efectuează astfel de controale.

(9) Autoritatea veterinară centrală a țării pe teritoriul căreia se efectuează controlul va acorda experților români tot sprijinul pe care aceștia îl solicită pentru a-și duce la îndeplinire sarcinile.

(10) Dacă în urma controalelor se constată deficiențe privind aplicarea corectă a unor măsuri conform prevederilor prezentei norme sanitare veterinare, acestea vor fi notificate autorității veterinare centrale a țării pe teritoriul căreia se execută controlul, prin raportul de control.

(11) Autoritatea veterinară centrală a țării pe teritoriul căreia se execută controlul trebuie, în termenele convenite cu experții români care execută controlul, să prezinte măsurile ce vor fi aplicate pentru remedierea acestor defi-

ciențe, măsuri care trebuie acceptate de autoritatea veterinară centrală a României.

(12) Până la remedierea acestor deficiențe autoritatea veterinară centrală a României poate interzice importul în România de moluște bivalve vii din acele țări. Această decizie trebuie comunicată autorității veterinare centrale a țării în cauză, cu motivarea luării unor asemenea măsuri.

Art. 9. — (1) Anexa nr. 1 la prezenta normă sanitară veterinară va fi amendată de autoritatea veterinară centrală a României, dacă este necesar, ținând seama de evoluțiile din Comunitatea Europeană.

(2) Anexele nr. 2, 3 și 4 la prezenta normă sanitară veterinară pot fi amendate de autoritatea veterinară centrală a României, dacă este necesar, conform procedurii naționale.

Art. 10. — Autoritatea veterinară centrală a României comunică la Comisia Europeană prevederile legale adoptate ulterior în domeniul reglementat de prezenta normă sanitară veterinară.

Art. 11. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României poate adopta acte normative sau prevederi administrative suplimentare necesare aplicării și respectării prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României va lua măsurile administrative sau penale adecvate pentru a pedepsi orice încălcare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

(3) Autoritatea veterinară centrală a României poate modifica, completa sau abroga total ori parțial prevederile prezentei norme sanitare veterinare.

(4) Atunci când autoritatea veterinară centrală a României adoptă prevederi noi, trebuie să facă referire expresă la prezenta normă sanitară veterinară.

ANEXA Nr. 1

la norma sanitară veterinară

Laboratorul comunitar de referință pentru bolile moluștelor bivalve

IFREMER
Boîte Postale 133
17390 La Tremblade
France

ANEXA Nr. 2

la norma sanitară veterinară

Funcțiile și sarcinile laboratorului comunitar de referință

Funcțiile și sarcinile laboratorului comunitar de referință sunt:

1. să coordoneze, consultând Comisia Europeană, metodele folosite pentru diagnosticarea bolilor moluștelor bivalve, prin:

a) alcătuirea și păstrarea unei colecții de lame histologice, tulpini sau izolate ale agenților patogeni relevanți și punerea acestora la dispoziția laboratoarelor aprobate din statele membre ale Uniunii Europene;

b) organizarea periodică, la nivel național, a comparării între laboratoare a testelor prevăzute de procedurile de diagnostic;

c) colectarea și compararea datelor și a informațiilor privind metodele de diagnostic utilizate și rezultatele testelor efectuate în Comunitatea Europeană;

d) caracterizarea izolatelor agenților patogeni prin metodele cele mai noi și adecvate care să permită o bună înțelegere a epizootologiei bolii;

e) actualizarea informațiilor referitoare la evoluțiile din întreaga lume cu privire la supravegherea, epizootologia și prevenirea bolilor specificate în prezenta normă sanitară veterinară;

f) realizarea expertizei cu privire la agenții patogeni ai bolilor, pentru a permite un diagnostic diferențial rapid;

2. să sprijine activ diagnosticarea focarelor de boală în statele membre ale Uniunii Europene prin primirea izolatelor de agenți patogeni pentru diagnosticul de confirmare, caracterizare și studii epizootice;

3. să faciliteze instruirea sau perfecționarea experților în diagnosticul de laborator, în vederea armonizării tehnicilor de diagnostic din întreaga Comunitate Europeană;

4. să colaboreze, în privința metodelor de diagnosticare a bolilor exotice, cu laboratoarele competente din țările terțe în care sunt răspândite aceste boli.

LISTA
cu laboratoarele naționale de referință pentru bolile moluștelor bivalve

Denmark:	Danish Institute for Fisheries Research Department of Marine Ecology and Aquaculture Fish Disease Laboratory Stigbøjlen 4 DK-1870 Frederiksberg C
France:	Laboratoire de Génétique et Pathologie Ifremer, Ronce les bains F-17390 La Tremblade
Germany:	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere Boddenblick 5a D-17498 Insel Riems
Greece:	Centre of Thessaloniki Veterinary Institutions Department of Pathology of Aquatic Organisms 80, 26 th Octovriou str. GR-54627 Thessaloniki
Ireland:	Fish Health Unit Marine Institute Abbotstown, Castleknock Dublin 15 Ireland
Italy:	Area Ittiopatologia Laboratorio Patologia Molluschi Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie Via della Roggia, 94 I-33030 Basaldella di Campofornido (UD)
Netherlands:	Fish Diseases Laboratory ID-Lelystad, Institute for Animal Science and Health Edelhertweg 15 PO box 65 8200 AB Lelystad Nederland
Spain:	Instituto de Investigaciones Marinas CSIC Eduardo Cabello, 6 E-36208 Vigo
United Kingdom, England:	CEFAS Weymouth Laboratory Barrack road The Nothe Weymouth, Dorset DT4 8UB United Kingdom
United Kingdom, Scotland:	Fisheries Research Services Marine Laboratory PO box 101 Victoria Road Aberdeen AB11 9DB United Kingdom

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

*ANEXA Nr. 4
la norma sanitară veterinară*

LISTA
bolilor, agenților patogeni și a speciilor de moluște susceptibile la aceste boli

Bolile	Agenții patogeni	Specii susceptibile
Haplosporidiosis	Haplosporidium nelsoni Haplosporidium costale	Crassostrea virginica Crassostrea virginica
Perkinosis	Perkinsus marinus Perkinsus olseni	Crassostrea virginica Haliotis rubra H. Laevigata
Mikrokytosis	Mikrokytos mackini	Crassostrea gigas O. edulis O. puelchana O. denselomellosa Tiostraea chilensis
Iridovirosis	Mikrokytos roughleyi Oyster Velar Virus	Saccostrea commercialis Crassostrea gigas
Marteiliosis	Marteilia sidneyi	Saccostrea commercialis

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN
pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile detaliate de implementare a sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor, referitoare la înregistrarea exploatațiilor, crotalii auriculare, registrele de exploatație și pașapoartele bovinelor

În temeiul prevederilor art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 362/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor,
văzând Referatul de aprobare nr. 157.415 din 9 iulie 2002, întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind condițiile detaliate de implementare a sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor, referitoare la înregistrarea exploatațiilor, crotalii auriculare, registrele de exploatație și pașapoartele bovinelor, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de ducere la îndeplinire a prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 15 zile de la data publicării lui.

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

Petre Daea,
secretar de stat

București, 19 iulie 2002.
Nr. 320.

ANEXĂ

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ
privind condițiile detaliate de implementare a sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor, referitoare la înregistrarea exploatațiilor, crotalii auriculare, registrele de exploatație și pașapoartele bovinelor

CAPITOLUL I
Crotalii auriculare

Art. 1. — (1) Crotaliile auriculare trebuie să conțină următoarele:

a) numele producătorului inscripționat în partea de sus a crotaliei, unde este prevăzut sistemul de prindere a celor două părți;

b) dedesubt, codul de țară, reprezentat de două litere majuscule cu înălțimea de 0,8 cm, care semnifică codul ISO al țării, respectiv RO, conform anexei la prezenta normă sanitară veterinară;

c) sub codul de țară se inscripționează acronimul autorității sanitare veterinare centrale a României, cu litere majuscule cu înălțimea de 0,8 cm, respectiv ANSV;

d) în stânga acronimului se vor inscripționa de către producător logoul acestuia și data fabricației crotaliei, iar în dreapta, cu cifre romane, numărul duplicatului crotaliei, dacă este cazul, prima crotalie va purta numărul 1;

e) codul de bare este dispus sub acronim pe un singur rând și este constituit din maximum 12 poziții de grosimi diferite, cu înălțimea de 0,8 cm, care corespunde cifrelor ce se înscriu dedesubt;

f) sub codul de bare se înscriu pe un șir 8 cifre cu înălțimea de 0,5 cm, care reprezintă: primele două, codul județului, următoarea cifră este un check-digit folosit pentru control, iar restul de 5 cifre reprezintă primele cifre din numărul de ordine al animalului;

g) ultimul rând de caractere este format din 4 cifre, cu înălțimea de 2 cm, care reprezintă ultimele 4 din cele 9 cifre ale numărului de ordine al animalului.

(2) Codul de identificare al bovinei va fi format din 14 caractere, două litere urmate de codul numeric format din 12 cifre, cu următoarea semnificație:

a) primele două sunt litere și reprezintă codul țării, respectiv RO;

b) următoarele două sunt cifre și reprezintă codul județului, respectiv de la 01 la 42;

c) următorul caracter este o cifră și reprezintă check-digit pentru control;

d) următoarele 9 caractere sunt cifre și reprezintă numărul de ordine al animalului.

(3) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să țină seama în comerțul cu statele membre ale Uniunii Europene cu bovine de faptul că autoritatea veterinară centrală a Italiei poate utiliza un număr maxim de 3 caractere suplimentare față de cele 14 menționate la alin. (2). Aceste caractere nu fac parte din codul numeric prevăzut la alin. (2).

(4) Deținătorii de bovine sunt autorizați să procure în avans, prin intermediul medicului veterinar concesionar, de la autoritatea veterinară locală, dacă aceștia solicită conform prevederilor legale în vigoare, un număr de crotalii auriculare care să acopere necesarul acestora pentru o perioadă nu mai mare de un an. În cazul exploatațiilor care nu au mai mult de 5 bovine, autoritatea veterinară locală poate asigura în avans pentru acestea maximum 5 perechi de crotalii auriculare.

Art. 2. — Crotaliile auriculare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie confecționate din material plastic flexibil;

b) să fie rezistente la temperatură și ușor de citit pe toată durata vieții animalului;

c) să nu fie reutilizabile;

d) să fie confecționate într-o formă specifică și să rămână atașate la animal fără să fie dăunătoare pentru acesta;

e) să prezinte numai inscripțiile prevăzute la art. 1, care nu se pot îndepărta.

Art. 3. — Modelul pentru crotalia auriculară este următorul:

a) fiecare crotalie auriculară va fi formată din două părți, o parte mascul și o parte femelă;

b) fiecare parte a crotaliei va conține numai informațiile prevăzute la art. 1;

c) lungimea crotaliei va fi de cel puțin 45 mm pentru fiecare parte;

d) lățimea crotaliei va fi de cel puțin 55 mm pentru fiecare parte;

e) caracterele vor avea o înălțime minimă de 5 mm.

Art. 4. — Autoritatea veterinară centrală a României poate permite utilizarea unui alt material sau model pentru cea de-a doua crotalie auriculară și poate decide să fie adăugate informații suplimentare.

CAPITOLUL II

Pașapoarte și registre

Art. 5. — Pașaportul bovinei va fi tipărit, față/verso, pe coli format A4 și va conține următoarele informații:

a) date legate de animal:

1. codul de identificare național;

2. sexul;

3. rasa;

4. data nașterii;

5. codul de identificare național al mamei;

6. data morții sau tăierii;

7. codul de bare reprezentând codul de identificare;

8. rubrica destinată certificării veterinare;

9. rubrica destinată semnamentelor;

10. date privind originea genetică:

a) montă, însămânțare artificială sau transplant embrionar;

b) codul de identificare național sau de import al mamei și tatălui;

c) rasa mamei și a tatălui;

d) calificarea genetică;

e) primele speciale obținute;

b) date legate de exploatație:

1. numele, prenumele și adresa deținătorului;

2. codul exploatației de naștere național sau din import;

c) date legate de emitent:

1. numărul și seria pașaportului;

2. emitentul;

3. data emiterii;

4. ștampila emitentului;

5. ștampila medicului veterinar care completează;

d) date legate de evidența mișcărilor:

1. rubrici pentru consemnarea mișcărilor;

2. data mișcării;

3. noul deținător și adresa;

4. rubrici pentru semnătura și parafa medicului veterinar de la noua destinație.

Art. 6. — (1) Toate exploatațiile de bovine vor fi înregistrate de autoritatea veterinară centrală a României prin acordarea unui cod format din 12 caractere, astfel:

a) primele două caractere reprezintă codul ISO al României, RO;

b) următoarele 10 caractere sunt caractere alfanumerice și reprezintă:

1. primele 6 caractere reprezintă codul SIRUTA al localității;

2. ultimele 4 caractere reprezintă numărul de ordine al exploatației din localitatea respectivă.

În cazul constituirii unei noi exploatații, deținătorul este obligat să solicite autorității veterinare locale, în termen de 14 zile de la constituire, înregistrarea exploatației, furnizând următoarele date:

1. numele și prenumele;

2. adresa completă;

3. numărul de telefon;

4. numărul și categoria de bovine.

(3) Deținătorul de animale este obligat să anunțe autoritatea veterinară competentă locală, în termen de 7 zile, despre orice modificare survenită ulterior înregistrării exploatației.

(4) Autoritatea veterinară centrală a României va întocmi o listă a tuturor exploatațiilor care dețin bovine și care va fi actualizată periodic. Exploatațiile trebuie să rămână pe lista menționată timp de 3 ani consecutivi, din momentul în care nu mai există nici un animal în exploatație.

Art. 7. — Registrul de exploatație va fi tipărit pe coli autocopiative format A3 și va conține următoarele informații:

- a) organul emitent, seria și numărul registrului, numărul de ordine și data întocmirii;
- b) rubrica pentru viza primăriei, conținând numărul, data, numele celui care vizează și ștampila primăriei;
- c) rubrica pentru viza medicului veterinar zonal de stat, conținând numărul, data vizării, ștampila și parafa;
- d) rubrica pentru semnătura și parafa medicului veterinar oficial care completează registrul, conținând data întocmirii, ștampila și parafa;
- e) rubrica pentru numele, prenumele și semnătura deținătorului, cu data;
- f) numărul de criteriu al înregistrărilor;
- g) numele și prenumele deținătorului, denumirea societății, instituției sau numărul exploatației;
- h) codul de identificare național al bovinei înregistrate;
- i) numele bovinei;
- j) sexul, rasa, data nașterii;
- k) data și modul intrării în exploatație;

- l) codul de identificare al mamei;
- m) codul exploatației de proveniență;
- n) categoria;
- o) data și modul ieșirii din exploatație;
- p) numărul documentului de ieșire;
- q) destinația bovinei;
- r) rubrica pentru observații;
- s) rubrica pentru semnătura celui care completează;
- t) rubrica cu codurile raselor de taurine;
- u) explicații ale prescurtărilor.

Art. 8. — Autoritatea veterinară centrală a României poate adopta documente legislative sau prevederi administrative suplimentare prezentei norme sanitare veterinare pentru a asigura aplicarea și respectarea prevederilor acesteia.

Art. 9. — Autoritatea veterinară centrală a României va lua măsurile administrative sau penale adecvate pentru a pedepsi orice încălcare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

Art. 10. — Autoritatea veterinară centrală a României poate modifica, adăuga sau abroga total sau parțial prevederile prezentei norme sanitare veterinare.

Art. 11. — Atunci când autoritatea veterinară centrală a României adoptă cele menționate la articolele precedente, trebuie să facă o referire expresă la prezenta normă sanitară veterinară.

ANEXĂ

la norma sanitară veterinară

CODURILE ISO

care identifică țara de origine din Comunitatea Europeană

Austria	AT	Italia	IT
Belgia	BE	Luxemburg	LU
Danemarca	DK	Olanda	NL
Finlanda	FI	Portugalia	PT
Franța	FR	Spania	ES
Germania	DE	Suedia	SE
Grecia	EL	Marea Britanie	UK
Irlanda	IE		

MINISTERUL AGRICULTURII,
ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR
Nr. 362 din 12 august 2002

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI
Nr. 670 din 13 septembrie 2002

AUTORITATEA NAȚIONALĂ
PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR
Nr. 107 din 2 octombrie 2002

ORDIN

pentru aprobarea Normelor cu privire la conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea bulionului și a pastei de tomate

Văzând Referatul de aprobare nr. 150.227 din 8 iulie 2002, întocmit de Direcția de industrie alimentară; standarde, mărci și licențe,

având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 166/2001 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrul sănătății și familiei și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele cu privire la conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea bulionului și a pastei de tomate, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Sănătății și Familiei și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului

București și, respectiv, prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor controla modul de respectare a prevederilor prezentului ordin.

Ministrul agriculturii,
alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,
Rovana Plumb,
secretar de stat

ANEXĂ

NORME

cu privire la conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea bulionului și a pastei de tomate

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme se referă la condițiile privind conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea bulionului și a pastei de tomate destinate comercializării pentru consum uman.

Art. 2. — Produsele menționate la art. 1 se comercializează numai dacă respectă definițiile și regulile stabilite în prezentele norme.

CAPITOLUL II

Definiții, conținut, calitate

Art. 3. — În sensul prezentelor norme, *bulionul* și *pasta de tomate* sunt produse obținute prin zdrobirea și strecurarea tomatelor, la care se poate adăuga sare sau zahăr, urmate de concentrarea prin fierbere a sucului obținut, până la consistența de bulion sau pastă, ambalate în recipiente ermetice sau neermetice.

Art. 4. — Produsele definite la art. 3 se clasifică, după conținutul de substanță uscată solubilă, după cum urmează:

1. bulion de tomate tip 18, cu minimum 18% substanță uscată solubilă la 20°C (exclusiv adaosul de sare);

2. pastă de tomate:

a) tip 24, cu minimum 24% substanță uscată solubilă la 20°C (exclusiv adaosul de sare);

b) tip 28, cu minimum 28% substanță uscată solubilă la 20°C (exclusiv adaosul de sare);

c) tip 36, cu minimum 36% substanță uscată solubilă la 20°C (exclusiv adaosul de sare);

d) tip 40, cu minimum 40% substanță uscată solubilă la 20°C (exclusiv adaosul de sare).

Art. 5. — Materiile prime și auxiliare utilizate la fabricarea bulionului și a pastei de tomate trebuie să corespundă următoarelor definiții și descrieri:

1. tomatele sunt legume proaspete, sănătoase, întregi, ajunse la maturitate industrială, de culoare roșie intensă, fără semne de fermentare sau mucegai, neatacate de boli criptogamice;

2. apa utilizată în scopuri tehnologice (spălare, sterilizare) trebuie să corespundă normelor sanitare și condițiilor tehnice de calitate impuse de normativele în vigoare referitoare la apa potabilă;

3. sarea folosită trebuie să fie de uz alimentar și să corespundă condițiilor de calitate impuse de reglementările în vigoare;

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 6 luni de la data publicării.

4. zahărul utilizat în scopul corectării substanței uscate solubile trebuie să corespundă normativelor tehnice de calitate în vigoare pe produs.

Art. 6. — La fabricarea bulionului și a pastei de tomate nu este permisă adăugarea coloranților, substanțelor conservante și a substanțelor de îngroșare (amidon, gume etc.).

Art. 7. — La pasta de tomate dozată și ambalată la tuburi este permis adaosul de benzoat de sodiu în limitele prevăzute și stabilite de normativele sanitare în vigoare.

Art. 8. — (1) Este admisă adăugarea de sare și/sau de zahăr la pasta de tomate la solicitarea scrisă a beneficiarului.

(2) Cantitatea maximă de sare admisă a se adăuga la pasta de tomate ambalată la butoaie este de 10%.

Art. 9. — Proprietățile organoleptice și caracteristicile fizico-chimice pe care trebuie să le îndeplinească bulionul și pasta de tomate sunt redate în anexele nr. 1 și, respectiv, nr. 2, care fac parte integrantă din prezentele norme.

Art. 10. — (1) Proprietățile microbiologice, conținutul de metale grele și pesticide din bulionul și pasta de tomate trebuie să se încadreze în limitele stabilite de reglementările sanitare în vigoare.

(2) Verificarea parametrilor prevăzuți la alin. (1) și la art. 9 se efectuează periodic și se garantează de producător la fiecare livrare.

Art. 11. — Metodele de analiză utilizate pentru verificarea caracteristicilor prevăzute la art. 10 alin. (1) trebuie să corespundă prevederilor următoarelor standarde:

1. proprietăți microbiologice conform SR 8924-95 Conserve alimentare în recipiente închise ermetic. Analiza microbiologică și STAS 8731-85 Produse de legume și fructe. Determinarea conținutului în filamente de mucegai;

2. conținutul de pesticide, conform:

a) STAS 12497-86 Produse de legume și fructe; determinarea reziduurilor de pesticide organoclorurate;

b) STAS 12905-90 Produse de legume și fructe; determinarea reziduurilor de pesticide organofosforice;

3. conținutul de metale grele, conform:

a) STAS 5954/1-86 Produse de legume și fructe; mineralizarea probelor în vederea determinării metalelor;

b) STAS 7118-79 Determinarea arsenului;

c) STAS 5955-86 Determinarea plumbului;

d) STAS 7852-80 Determinarea cadmiului;

e) STAS 5954/2-77 Determinarea cuprului;

f) STAS 7119-91 Determinarea staniului.

Art. 12. — Determinarea conținutului de substanță uscată solubilă la pasta de tomate cu adaos de sare se

face conform calculului prevăzut în anexa nr. 3 care face parte integrantă din prezentele norme.

CAPITOLUL III

Ambalare, marcare, depozitare, transport

Art. 13. — Bulionul și pasta de tomate se ambalează în recipiente de diferite capacități, cu posibilități de închidere ermetică sau neermetică, confecționate din materiale pentru produse alimentare, avizate de Ministerul Sănătății și Familiei.

Art. 14. — Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produselor, să fie curate, uscate, în stare bună; ambalajele folosite sunt: lăzi din lemn, carton, folie contractibilă sau alte ambalaje stabilite prin contract și care trebuie să corespundă prevederilor din normativele în vigoare pe produs.

Art. 15. — (1) Marcarea și etichetarea bulionului și a pastei de tomate trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor și înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul achiziționării produsului.

(2) Mențiunile specifice produsului, care trebuie inscripționate obligatoriu, precum și restricționarea unor informații care pot induce în eroare consumatorul, sunt următoarele:

a) înscrierea cantității nete se face în conformitate cu instrucțiunile de metrologie legală în vigoare;

b) menționarea substanței uscate solubile, exprimată în grade refractometrice la 20°C;

c) este interzisă înscrierea pe etichetă a mențiunii „natural“.

Art. 16. — Adaosul de sare și/sau de zahăr, după caz, va fi înscris sub formă procentuală, în mod vizibil, în același câmp vizual cu denumirea sub care se vinde produsul.

Art. 17. — Marcarea butoaielor din lemn se face prin șablonare pe capac cu vopsea rezistentă la apă sau prin etichetare. Etichetele vor fi confecționate din tablă, placaj sau alt material, se vor aplica pe unul dintre capace și vor cuprinde toate elementele de identificare prevăzute în reglementările legale în vigoare privind etichetarea produselor alimentare.

Art. 18. — (1) Depozitarea bulionului și a pastei de tomate se face în încăperi curate, uscate, ferite de razele solare sau de îngheț, la o temperatură de maximum 20°C și o umiditate relativă a aerului de maximum 75%.

(2) Butoaiele cu pastă de tomate cu conținut mic de sare de 2—4% se păstrează în depozite frigorifice, iar butoaiile cu pastă de tomate cu adaos de 8—10% sare se pot depozita în încăperi ferite de razele solare, de ploaie și de îngheț, la temperatura de circa 15°C.

Art. 19. — Transportul trebuie să se facă cu vehicule curate, acoperite, în condiții care să asigure integritatea ambalajelor și menținerea calității produselor, precum și protecția contra razelor solare sau înghețului.

Art. 20. — Fiecare transport trebuie să fie însoțit de documentul de certificare a calității produsului, întocmit de producător, conform reglementărilor legale în vigoare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 21. — Data durabilității minime, respectiv data până la care produsele își păstrează caracteristicile specifice în condițiile de depozitare prevăzute în aceste norme, este stabilită și garantată de producător.

*ANEXA Nr. 1**

la norme

Caracteristici organoleptice ale bulionului și pastei de tomate

Denumirea caracteristicii	Condiții de admisibilitate
Aspectul recipientului : - exterior	- curat, ermetic închis, cu capacul nebombat, neruginit, cu eticheta curată, vizibil imprimată cu toate elementele de identificare, lipită simetric în plan pe recipient; la cutia metalică se admit ușoare deformări la corp, dar nu la falt ; - butoaiile trebuie să fie curate, să nu prezinte scurgeri și miros străin.
- interior	- curate; capacul și cutia metalică fără pete negre sau de rugină, exfolieri sau zgărieturi ale peliculei de lac; este admisă o ușoară marmorare datorită sulfurii de staniu.
Aspectul conținutului	- masă omogenă, densă la pasta de tomate, fin strecurată, fără corpuri străine: seminte, pielite, frunze; fără semne de alterare, respectiv mucegai sau fermentare.

Denumirea caracteristicii	Conditii de admisibilitate
Culoare	- rosie intensa pina la rosie caramizie, uniforma in toata masa produsului.
Gust si miros	- specifice concentratelor de tomate ; fara gust si miros strain : de afumat, ars, fermentare, mucegai ; nu este admis gustul amar sau acru ; la pasta de tomate cu sare, este admis gustul sarat, functie de cantitatea de sare adaugata.

Examenul organoleptic se efectueaza in conformitate cu prevederile SR 1754-94.

ANEXA Nr. 2)
la norme*

Caracteristicile fizico-chimice ale bulionului și pastei de tomate

Denumirea caracteristicii	Conditii de admisibilitate					Metode de analiza
	bulion	pasta tomate				
	tip 18	tip 24	tip 28	tip 36	tip 40	
Substanta uscata solubila (exclusiv adaosul de sare), % grade refractometrice, la 20° C, min.	18	24	28	36	40	STAS 5856/71
Aciditate totala, exprimata in acid citric si raportata la substanta uscata solubila, % max.	10					STAS 5952/79
Aciditate volatila, exprimata in acid acetic si raportata la substanta uscata solubila, % max.	0,50					STAS 5952/71
Impuritati minerale insolubile, raportate la substanta uscata solubila, % max.	0,050					STAS 5959/70
Indice de culoare, exprimat in grade GARDNER, min.	1,7					

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

ANEXA Nr. 3

la norme

Determinarea conținutului de substanță uscată solubilă la pasta de tomate cu adaos de sare

Substanța uscată solubilă = $S_1 - 1,2(C - 1)$, în care:

S_1 = gradul refractometric, citit la refractometru, cu corecția de temperatură la 20°C;

C = conținutul total de clorură de sodiu, în procente;

1 = conținutul mediu de clorură de sodiu din concentratul de tomate fără adaos de sare;

1,2 = numărul de grade refractometrice corespunzătoare unui procent de clorură de sodiu.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIE**privind concentrarea economică realizată de către consorțiul format din societățile comerciale „Marco Acquisitions“ Ltd. Anglia, „Conef“ — S.A. București și „Marco International“ Inc. S.U.A. prin dobândirea controlului în comun la Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina**

Plenul Consiliului Concurenței,

în baza:

1. Decretului nr. 1.075/2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;

2. Legii concurenței nr. 21/1996;

3. Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței;

4. Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice;

5. Instrucțiunilor cu privire la definirea pieței relevante, în scopul stabilirii unei părți substanțiale de piață;

6. Instrucțiunilor date în aplicarea art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu privire la calculul taxei de autorizare a concentrărilor economice;

7. Notificării concentrării economice înregistrate cu nr. RS—108 din 30 aprilie 2002 la Consiliul Concurenței;

8. investigației declanșate în baza Ordinului nr. 128 din 20 iunie 2002, emis de președintele Consiliului Concurenței;

9. Raportului de investigație prezentat Consiliului Concurenței de către raportor, precum și a celorlalte piese din dosar;

10. punctelor de vedere referitoare la raportul de investigație, transmise Consiliului Concurenței de către părțile implicate în concentrarea economică;

11. declarațiilor făcute în timpul audierii din data de 24 septembrie 2002 de către reprezentanții părților implicate și de către martorii citați de Consiliul Concurenței,

luând în considerare următoarele:

1. Operațiunea de concentrare economică s-a realizat prin achiziționarea de la Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului (A.P.A.P.S.), în baza Contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni nr. 11 din 30 aprilie 2002, de către consorțiul format din societățile comerciale „Marco Acquisitions“ Ltd. Anglia, „Conef“ — S.A. București și „Marco International“ Inc. S.U.A., a unui număr de 15.845.819 acțiuni, reprezentând 10% din capitalul social al Societății Comerciale „Alro“ — S.A. Slatina.

Conform contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiat cu A.P.A.P.S. și protocolului de asociere semnat de consorțiu, dreptul de proprietate asupra acțiunilor vândute de A.P.A.P.S. în procesul de privatizare a Societății Comerciale „Alro“ — S.A. Slatina va fi transferat către „Marco Acquisitions“ Ltd. Anglia.

Anterior achiziționării pachetului de acțiuni reprezentând 10% din capitalul social al Societății Comerciale „Alro“ — S.A. Slatina, „Marco Acquisitions“ Ltd. Anglia deținea 99,95% din capitalul social al Societății Comerciale „Conef“ — S.A. București și 27,85% din capitalul social al Societății Comerciale „Alro“ — S.A. Slatina, iar Societatea Comercială „Conef“ — S.A. București deținea 13,88% din capitalul social al Societății Comerciale „Alro“ — S.A. Slatina.

Astfel, concentrarea economică se realizează prin dobândirea controlului în comun la Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina de către „Marco Acquisitions“ Ltd. Anglia (37,85%) și Societatea Comercială „Conef“ — S.A. București (13,88%), care, în urma semnării contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni cu A.P.A.P.S., dețin împreună un număr de 81.978.351 acțiuni, reprezentând 51,73% din capitalul social al Societății Comerciale „Alro“ — S.A. Slatina.

2. Societățile achizițoare au obiecte de activitate diferite. Astfel, „Marco Acquisitions“ Ltd. Anglia funcționează exclusiv ca o societate de tip holding, deținând participații la Societatea Comercială „Conef“ — S.A. București, Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina și Societatea Comercială „Alprom“ — S.A. Slatina; „Marco International“ Inc. S.U.A. are ca activitate de bază comerțul internațional cu metale, minerale și materii prime, iar Societatea Comercială „Conef“ — S.A. București are ca activitate de bază intermedierea în comerțul cu produse diverse (între care produse și minereuri metalice).

3. Societatea achiziționată, Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina, are ca obiect principal de activitate producerea și comercializarea de blocuri de aluminiu primar, aluminiu rafinat, bare din aluminiu primar, bare din aliaje din aluminiu primar, sârmă din aluminiu primar și plăci din aluminiu primar și aliaje din aluminiu primar, alte produse din aluminiu.

4. Au fost definite ca piețe relevante aferente concentrării economice analizate:

— piața aluminiului primar și aliajelor din aluminiu primar; și

— piața semifabricatelor din aluminiu primar și aliaje din aluminiu primar,

pe întregul teritoriu al României.

5. Anterior dobândirii controlului societățile comerciale membre ale consorțiului, „Marco Acquisitions“ Ltd. Anglia și „Marco International“ Inc. SUA, nu au fost prezente pe piețele relevante analizate, iar Societatea Comercială „Conef“ — S.A. București a fost doar un intermediar în comerțul cu produse din aluminiu primar, semifabricate din aluminiu primar și aliaje din aluminiu primar, produse de Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina.

6. Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina este singurul producător român de aluminiu primar, semifabricate din aluminiu primar și aliaje din aluminiu primar. Prețurile produselor din aluminiu au la bază cotațiile Bursei de Metale din Londra, la care se adaugă o primă diferențiată în funcție de produs, condiții de livrare, modalitate și termen de plată, piața geografică de destinație.

7. Pentru produsele fabricate de Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina există importuri în cantități relativ scăzute. Avându-se în vedere faptul că prețurile produselor fabricate de Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina sunt comparabile cu prețurile produselor provenite din import, evaluarea segmentelor de piață deținute de această societate comercială pe piețele relevante analizate s-a făcut prin luarea în considerare a importurilor.

8. Segmentele de piață deținute de Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina în anul 2001 au fost de 98,81% pe piața aluminiului primar și aliajelor din aluminiu primar și de 80% pe piața semifabricatelor din aluminiu primar și aliaje din aluminiu primar.

9. Prin urmare, Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina deține monopolul, respectiv cvasimonopolul, pe piețele relevante analizate. Prin concentrarea economică realizată segmentele deținute de către Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina pe piețele relevante analizate nu se modifică.

10. Pe piețele relevante cererea este reprezentată de agenții economici care își desfășoară activitatea în industria construcțiilor de mașini, industria aeronautică, industria materialelor electrice (instalații și rețele electrice) și a aparatelor de măsură și control etc. Din cauza declinului sectorului industrial piața românească a metalelor neferoase a cunoscut în ultimii 10 ani descreșteri continue ale cererii.

11. Din analiza criteriilor de apreciere a compatibilității operațiunii de concentrare economică cu un mediu concurențial normal, cuprinse în art. 14 din Legea concurenței nr. 21/1996, au rezultat următoarele:

a) prin concentrarea economică realizată se constată că, atât înainte, cât și după realizarea operațiunii, se păstrează același climat concurențial normal, datorită faptului că segmentele deținute de Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina pe piețele relevante analizate nu s-au modificat;

b) în prezent în România cererea de aluminiu primar este mai mică decât oferta. În condițiile creșterii cererii de aluminiu primar pe piața românească, Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina dispune de o rezervă de capacitate și ar putea produce până la saturarea pieței;

c) există importuri de aluminiu primar din țările situate în vecinătatea României, importuri stimulate de taxele vamale reduse sau inexistente; deși importul de aluminiu primar și produse din aluminiu primar este destul de redus, există posibilitatea ca, în cazul unei situații de criză, acesta să suplinească deficitul de ofertă în condiții de concurență;

d) Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina nu a manifestat un comportament independent pe piață în ceea ce privește politica de prețuri. Deoarece cererea de aluminiu este mult sub valoarea ofertei, Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina nu se poate manifesta anticoncurențial.

12. Realizarea operațiunii de concentrare economică va conduce la ridicarea calității produselor Societății Comerciale „Alro“ — S.A. Slatina, ca urmare a realizării programului de investiții asumate de către consorțiul format din „Marco Acquisitions“ Ltd. Anglia, Societatea Comercială „Conef“ — S.A. București și „Marco International“ Inc. SUA în contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiat cu A.P.A.P.S., ceea ce va avea efecte benefice asupra consumatorilor.

13. Conform formularului de notificare, consorțiul format din „Marco Acquisitions“ Ltd. Anglia, Societatea Comercială „Conef“ — S.A. București și „Marco International“ Inc. SUA va realiza un program de investiții, cu următoarele obiective:

- reducerea consumurilor specifice la materiile prime;
- controlul calității produselor prin introducerea pe calculator a procesului tehnologic;
- creșterea productivității;
- reducerea costurilor pe unitatea de produs;
- alinierea produselor la standardele europene;
- îmbunătățirea distribuției produselor prin utilizarea rețelei firmei achizitoare;
- produsele oferite la intern la prețuri rezonabile;
- creșterea competitivității la export prin alinierea la standardele europene.

14. Analizându-se această concentrare economică se constată că nu se întrevăd efecte cu caracter anticoncurențial pe piața aluminiului primar și pe piața semifabricatelor din aluminiu primar și aliaje din aluminiu primar.

15. Consolidarea poziției Societății Comerciale „Alro“ — S.A. Slatina pe piețele relevante analizate, datorită puterii financiare a achizitorului, nu este de natură să conducă la restrângerea, înlăturarea sau denaturarea concurenței.

16. Analizându-se în perspectivă operațiunea de concentrare economică, avându-se în vedere tendința de globalizare a piețelor, se poate considera că monopolul producerii aluminiului la Societatea Comercială „Alro“ — S.A. Slatina se diluează pe piața internă,

DECIDE:

Art. 1. — În conformitate cu dispozițiile art. 51 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 21/1996 și ale pct. 9.1 lit. b) din cap. II, Partea a III-a din Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice, se autorizează concentrarea economică realizată, constatându-se că prin operațiunea notificată nu se creează și nici nu se consolidează o poziție dominantă în sensul art. 13 din Legea nr. 21/1996.

Art. 2. — Taxa de autorizare prevăzută la art. 33 alin. (2) din Legea nr. 21/1996 este de 2.499.597.000 lei și se va plăti cu ordin de plată tip trezorerie la bugetul de

stat, în contul nr. 361280051302, deschis la Banca Națională a României — Sucursala Municipiului București, beneficiar Trezoreria Municipiului București, cu mențiunea „Taxe și tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare“. Pe versoul ordinului de plată, în rubrica „Cod cont“, se va înscrie contul nr. 20.17.01.03.

Taxa de autorizare se va plăti în termen de 30 de zile de la data emiterii prezentei decizii. O copie de pe ordinul de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 3. — Prezenta decizie devine aplicabilă de la data comunicării acesteia către părți.

Art. 4. — Decizia Consiliului Concurenței poate fi atacată, conform dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 21/1996, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Curtea de Apel București, Secția Contencios administrativ.

Art. 5. — În conformitate cu prevederile art. 62 alin. (1) din Legea nr. 21/1996, prezenta decizie va fi publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiuala Societății Comerciale „Coneff” — S.A. București.

Art. 6. — Departamentul bunuri industriale și Secretariatul general din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 7. — Prezenta decizie se va comunica de către Secretariatul general al Consiliului Concurenței la:

I. Societățile achizitoare:

1. Denumirea: „Marco Acquisitions“ Ltd. Anglia (societate care achiziționează pachetul de acțiuni al Societății Comerciale „Alro” — S.A. Slatina, membră a consorțiului)
- Naționalitatea: persoană juridică de naționalitate engleză
- Forma juridică: societate cu răspundere limitată
- Sediul social: Anglia, Londra, Brook Street nr. 61, WIK 4BL
- Număr de înregistrare: 3891484
- Reprezentant legal: Alexander Krasner, administrator unic
2. Denumirea: Societatea Comercială „Coneff” — S.A. București (societate membră a consorțiului)
- Naționalitatea: persoană juridică de naționalitate română
- Forma juridică: societate pe acțiuni
- Sediul social: București, str. Pitar Moș nr. 6, sectorul 1
- Numărul de înregistrare la Oficiul registrului comerțului: J40/377/1991
- Codul fiscal: R15551077
- Telefon: 210.03.00
- Fax: 210.05.94
- Reprezentant legal: Alexander Krasner, președintele Consiliului de administrație
3. Denumirea: „Marco International“ Inc. SUA (societate membră a consorțiului)
- Naționalitatea: persoană juridică de naționalitate americană
- Sediul social: SUA, New York, One Penn Plaza NY 10119
- Număr de înregistrare: 03.11.1985 la Departamentul de Stat al statului New York
- Reprezentant legal: Michael Barenholtz, președinte
- Prin împuternicit,
Cristina Ciocan, avocat
Racoti, Predoiu și asociații
Str. Batiștei nr. 30
București, sectorul 2
Tel.: 311.05.17/Fax: 311.05.18

II. Societatea achiziționată

- Denumirea: Societatea Comercială „Alro” — S.A. Slatina
- Naționalitatea: persoană juridică de naționalitate română
- Forma juridică: societate pe acțiuni
- Sediul social: Slatina, str. Pitești nr. 116, județul Olt
- Numărul de înregistrare la Oficiul registrului comerțului: J28/8/1991
- Codul fiscal: R1515374
- Telefon: 049/43.19.01
- Fax: 049/43.31.27

PREȘEDINTELE CONSILIULUI CONCURENȚEI,
THEODOR VALENTIN PURCĂREA

București, 24 septembrie 2002.
Nr. 361.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii
constituite în lei începând cu perioada de aplicare
24 septembrie — 23 octombrie 2002**

În baza art. 8 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare, în aplicarea prevederilor Regulamentului nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, în temeiul art. 50 alin. (2) din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României hotărăște:

Rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii constituite în lei începând cu perioada de aplicare 24 septembrie—23 octombrie 2002 este de 8,0% pe an.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE
AL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU,
guvernator

București, 14 octombrie 2002.
Nr. 39.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro